

[Niels Frederiksen.]

tagelse uforandret, og det samme gælder de to Lovforslag, som er en Følge af Overenskomsten. Jeg kan med den samme Motivering anbefale at stemme for dem i den Skikkelse, hvori de foreligger.

Axel Dam: Det foreliggende Forslag til en Overenskomst er naturligvis ikke bygget paa de Principper, som Retsforbundet ønsker fulgt i den internationale Samhandel. Den moderne Statsvisdom gaar jo i Øjeblikket ud paa, at det er klogest at begaa de samme Dumheder som andre Lande og tude med de Ulve, man er iblandt, som det hedder, en Moral, der maaske ogsaa kan være meget rigtig for Ulve, men neppe altid er det for Mennesker. Vi i Retsforbundet tuder, som det høje Ting ved, ikke altid de samme Melodier som de andre Ulve, vi er imellem i dette høje Ting, det vil sige de andre Partier. Men vi maa jo se paa det foreliggende Lovforslag ud fra den Situation, der foreligger, og spørge, hvad vi opnaar, og hvad vi maa yde.

Det er os ikke fuldkommen klart og overskueligt, hvilke Goder vi opnaar. Paa den anden Side er de Indrømmelser, som vi skal give, af en saadan Art, at Retsforbundet ogsaa vilde kunne tiltræde de fleste, selv om man ikke fik ret meget for dem. Den eneste Indrømmelse, som vi kunde have en Smule Betænkelse ved, er Bestemmelsen om de 80 pCt., som vi skal aftage af Kul. Men da Overenskomsten kun gaar ud paa, at England, hvis Indførselen af denne Mængde ikke opnaas, har Ret til at opsiges Kontrakten, ser vi ikke, at den danske Stat derigennem er bundet til ved en Importregulering at sikre denne Import; og at Danmarks Handelsorganisationer frivilligt er gaaet ind paa at indføre en saadan Kontingentering, kan vi selvfølgelig ikke have noget imod.

At der til Overenskomsten føjes Ændringer i Toldloven, kan vi bifalde; de er jo lige for alle og betyder en Lettelse i vor Samhandel baade med England og alle andre Lande. Og dertil maa jeg yderligere bemærke, at Forhandlingerne med England har vist, at Vejen til Danmarks Samhandel med andre Lande gaar gennem Nedsættelse og Afskaffelse af Danmarks Toldsatser, og at den af Regeringen hidtil førte Toldpolitik under Krisen er forfejlet. Man skulde have ført Frihandelspolitik i Stedet. Vi stemmer for disse Toldlettelser, selv om de muligvis skal betragtes som en Slags Betaling for den Fornærmelse, vi tilføjede England den

15. Oktober ved de Toldforhøjelser, vi den Gang foretog.

Med Hensyn til Ændringerne i Næringsloven ligger Forholdet jo saaledes, at der i Øjeblikket forlanges en Afgift af engelske Handelsrejsende, for at de kan faa Lov til at komme ind og handle i Danmark, medens England ikke kræver nogen som helst saadan Afgift af de danske Handelsrejsende. Jeg ser ikke, at det skal være klog Politik fra Danmarks Side at fornærme en af vore bedste Kunder ved at pudse Politiet paa dem, saa snart de kommer i Land i Esbjerg. Forslaget om den Ændring i Næringsloven, at Afgiften for fremmede Handelsrejsende nedsættes, kan vi altsaa afgjort stemme for, skønt vi naturligvis mener, at denne Afgift helt burde afskaffes.

At det kan have visse Betæneligheder at stemme for en Handelsoverenskomst, hvortil der muligvis er knyttet hemmelige Aftaler, som vi ikke kender til, er let at se. Under Forudsætning af, at vor Opfattelse af Overenskomsten er rigtig, det vil sige, at den ikke binder os til Planøkonomi, men tillader os at byde andre Lande samme Fritagelser for Told, som vi byder England, og at den ikke forpligter Importørerne til at købe paa et dyrere Marked, end de ellers var nødt til, kan vi sige ja til den. Men skulde denne vor Opfattelse af Traktatens Indhold blive desavoueret fra kompetent Side, maa vi naturligvis ændre vor Stilling til Forslaget i Overensstemmelse dermed.

Munch-Petersen: Der er ved Debatten om de foreliggende Forslag talt meget om Hensynet til de forskellige Erhverv. Der er ikke talt særligt, eller rettere sagt, der er slet ikke talt om Hensynet til Arbejderklassen. Der er ikke talt om Følgerne for den store Befolkning af en Traktat som den, der her foreligger til Godkendelse.

Hvad er det, der sker? Der indgaas et vist gensidigt Forhold, hvorved man forpligter sig til at give den anden Stat et vist begrænset Monopol. Det er nemlig det, der gives; naar man sikrer, at en saa og saa stor Procentdel af vedkommende Vare skal den anden Stat have Lov til at afsætte, saa betyder det naturligvis et vist Monopol.

Jeg maa her sige, at jeg ikke helt forstaar, hvorledes netop Retsforbundet kan stemme for en Handelstraktat som den foreliggende, for det er dog ganske klart, at det er et vist Monopol, der gives, at det i hvert Fald ikke har noget med den af Retsforbundet saa lovpriste Frihandel at gøre at slutte en Traktat som denne. Og Følgerne